Ἐμπ. Θεσπρωτικὴ Νέα
Θεμιστοκλέους 7
Ἀθῆναι

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Ἔτος Δεύτερον. — Ἀριθμὸς Φύλλου 76 — Ἰδιοκτήτης = ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ = Διευθυντὴς — Τιμὴ Φύλλου Δραχμὴ 1

ΚΥΡΙΑΚΗ
18ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν	300
Κοινοτήτων Ἐπαγ. Ὀργαν.	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικ. ἐτησία	50
» »	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια	12

Η ΔΙΑΔΟΧΗ

Ἐκ τῆς συναδέλφου «Νέος Ἀγών» Σερρῶν ἀναδημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἄρθρον τὸ ὁποῖον νομίζομεν ὅτι ἀπεικονίζει παρασταικώτατα τὴν πραγματικότητα, τόσον ὅσον ἀφορᾶ τὰ συντελεσθέντα καὶ συντελούμενα ἔργα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ τὸν ρόλον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, στηριζούσης τὸν ἔλεγχόν της εἰς ἐντελῶς ἀβάσιμα ἐπιχειρήματα καὶ ἐπιδιωκούσης τὴν διαδοχὴν τῆς κυβερνήσεως διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου.

Τὰ συντελεσθέντα μέχρι σήμερον μεγάλα ἔργα ζωτικωτάτης σημασίας καθ' ὅλην τὴν χώραν ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκεῖνα τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ὑπὸ ἐκτέλεσιν, ὡς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συμπεριελήφθησαν στὸ πενταετὲς Κυβερνητικὸν πρόγραμμα καὶ θὰ πραγματοποιηθοῦν ὁπωσδήποτε καὶ ἀφεύκτως, ὁμιλοῦν ἀπὸ τώρα καθαρὰ ὅτι δὲν εἶναι εὔκολον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ παραπλανηθῇ πολιτικῶς εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς καὶ νὰ δεῖξη ἀχαριστίαν εἰς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν.

Καὶ ὅμως ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον θορυβεῖ κινεῖται, μαίνεται, διὰ νὰ «κατασκευάση» τὴν ΔΙΑΔΟΧΗΝ τῆς σημερινῆς Κυβερνητικῆς καταστάσεως. Οἱ πάμπολλοι ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἕκαστος κατὰ δύναμιν, ἐπεστράτευσεν τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς δυνάμεις των διὰ νὰ ἐπιτύχουν —τὸ ταχύτερον μάλιστα— τὴν ἀντικατάστασιν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἑτοιμάζοντες τὴν διάδοχον κατάστασιν κατὰ τὰς ὀρέξεις καὶ βλέψεις καὶ ἐπιδιώξεις ἑκάστου τῶν πολλῶν ἀρχηγῶν.

Ἡ πολυκέφαλος ἀντιπολίτευσις εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνεργείας της στηρίζεται —λέγει— δῆθεν εἰς τὴν δυσφορὶ αν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅστις κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πάσχει οἰκονομικῶς φοβερὰ καὶ ὅτι οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἐκ τῶν μέχρι σήμερον πράξεων τῆς Κυβερνήσεως ἀπεκόμισεν.

Ἡ ἐπιχειρηματολογία τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἕνας ἀβάσιμος, ἀμελέτητος ἔλεγχος τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, ταὐτοχρόνως δὲ οὐδὲ ἴχνος προγράμματος πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ λαοῦ διὰ νὰ δικαιολογηθῇ ὅλος αὐτὸς ὁ ἀκατάπαυστος ἀντικυβερνητικὸς θόρυβος.

Εὐτυχῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν τῷ συνόλῳ του σχεδὸν (πλὴν μικρᾶς μειοψηφίας ὡρισμένων ἀθεραπεύτως ἀντεθνικῶς δηλητηριασμένων) ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ βλέπη καθαρὰ τὰ πέριξ αὐτοῦ συντελούμενα, νὰ συγκρίνη αὐτὰ πρὸς τὰ τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ νὰ κρίνη θετικῶς καὶ νὰ μορφώνη τὴν γνώμην τὴν ὀρθὴν ἐπ' αὐτῶν.

Ἡ σημερινὴ δημιουργικὴ Κυβέρνησις στηρίζεται ἐπὶ τῶν δημιουργικῶν μεγάλων ἔργων της καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἐπ' αὐτῶν τόσον ἐσωτερικῶς ὅσον καὶ ἐξωτερικῶς.

Ἀδίκως ἡ ἀντιπολίτευσις θορυβεῖ καὶ κινεῖται ἐνῶ ὤφειλε νὰ καταναλώση τὴν δραστηριότητά της ἄλλως πως καὶ ἐθνοφελῶς.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΕΡΓΑΤΕΣ - ΑΓΡΟΤΕΣ

Μπροστὰ σ' ἕνα γλυκὸ ἀκρογιάλι, κάτω ἀπὸ τὸν βαθὺ ἴσκιο μιᾶς πυκνόφυλλης πεύκης, καθισμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα, δεχόμουν τὸ ἀνάλαφρο χάϊδεμα τῆς θαλλάσσιας αὔρας, ποὺ ἔλουζε τὸ πρόσωπό μου. Μπροστὰ μου στὸ ἥσυχο λιμάνι, ποὺ ἡ προνομιοῦχος θέση του καὶ ἡ θερμὴ ἀγάπη τῆς πολιτείας, τὸ ἔκαμαν γνωστὸ καὶ πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἀγαπημένης πατρίδος μας, βάρκες, βενζινόπλοια, ἄνθρωποι νὰ κάνουν τὰ μπάνια τους πιὸ πέρα καὶ ἄλλοι νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐρασιτεχνικὸ ψάρεμα. Εἶναι ἀλήθεια πὼς κυττάζοντας στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα, ἄρχισα σιγὰ—σιγὰ χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνω νὰ πετῶ σέ κόσμους ἰδανικοὺς, ποὺ μόνο ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τὴ δύναμη νὰ πλάση. Καὶ ἔβλεπα μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας μου, κόσμους ἰδανικοὺς, κοινωνίες μὲ σύμπνοια καὶ ἀγάπη, καὶ ἀνθρώπους εὐτυχισμένους. Καὶ ἐκεῖ ποὺ ἤμουν συνεπαρμένος καὶ πετοῦσα εἰς τοὺς αἰθέρες, ἡ φωνὴ τοῦ μικροῦ ἐφημεριδοπώλη, μὲ προσγείωσε ἀπότομα. Ὁ μικρὸς διαλαλοῦσε ὅτι οἱ ἐργάτες ἀπεφάσισαν νὰ κατέβουν σέ ἀπεργία γιὰ νὰ ἐπιτύχουν καὶ βελτίωση τῶν ἀποδοχῶν τους, ποὺ ὅπως εἶναι φυσικὸ θὰ τοὺς φέρη καὶ τὴ βελτίωση τῶν ὅρων τῆς διαβιώσεώς των. Σκέφθηκα καὶ εἶπα ὅτι οἱ ἐργάτες ἔχουν δίκαιο, διότι ἡ δουλειά τους εἶναι σκληρή, καὶ ἐπὶ πλέον βλέπουν ὅτι ἀπὸ τὴν δουλειά τους ἄλλοι εἰσπράττουν πολλὰ. Καὶ ἡ πρόκληση τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ξεσηκώνει τοὺς ἐργάτες. Ἡ δουλειότης τοὺς ἔφερε στὰ κέντρα καὶ δικαιολογημένα ἐπιδιώκουν ν' ἀπολαύσουν ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότερα ἀγαθὰ. Εἶναι οἱ ἐργάτες τὸ ζωντανὸ κεφάλαιο κάθε ἐπιχείρησις βιομηχανικῆς ἢ ἄλλης φύσεως καὶ πολὺ καλὰ ἔκαναν ἡ πολιτεία καὶ οἱ ἐργοδότες ποὺ ἀναγνώρισαν τὸ δίκαιό των. Εἶναι τοῦτο πρὸς τιμήν των. Μέ λίγα λόγια οἱ ἐργάται διεκδικοῦν χήμα πρὸς βῆμα τὰ δίκαιά τους. Μὰ ἀγαπητοί μου μὲ σηγχωρεῖται διότι τραβήξαμε τὸ σχοινί. Τὸ θέμα μας δὲν εἶναι μόνον οἱ ἐργάτες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀγρότες.

Ἡ στατιστικὴ μὲ τοὺς ἀκριβεῖς ἀριθμοὺς της μᾶς λέγει ὅτι οἱ ἐργάτες δὲν φθάνουν τοὺς 10% τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ οἱ ἀγρότες ὑπερβαίνουν τὰ 67%. Καμμιὰ σύγκριση. Πολλοὶ πάρα πολλοὶ οἱ ἀγρότες. Καὶ ἐπάνω σ' αὐτὸ ὑψηλή, δημιουργικὴ καὶ θεία ἡ ἐργασία τους.

Οἱ ἀγρόται οἱ ἄνθρωποι τοῦ μόχθου, οἱ ἀγρόται ποὺ τοὺς ἔταξε ἡ μοῖρα νὰ ποτίζουν μὲ τὸν τίμιο ἱδρῶτα τους καὶ τὶς κακοτράχαλες πλαγιές τῆς πατρίδας μας. Οἱ ἀγρόται ποὺ στέκουν μακρυὰ ἀπ' τὴ ζωὴ ποὺ δὲν ἀπολαμβάνουν τ' ἀγαθὰ τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ κάποια μέρα θὰ πεθάνουν χωρὶς νὰ ἔχουν ζήση. Οἱ ἀγρόται μας, φιλήσυχοι, ὑπομονετικοὶ, καρτερικοὶ, χριστιανοὶ καὶ πατριῶτες καλλίτεροι ἀπ' ὅλους μας.

Ἀπὸ τὴν τάξη, τῶν ἀγροτῶν στρατολογοῦμε τοὺς καλλίτερους καὶ εὐγενέστερους πολεμιστές. Ἀπ' τὴν ἀγροτικὴ χοάνη θὰ βγοῦν τὰ ἔθνικὰ βλαστάρια,, ἀγνά, ἀμόλυντα μέ ἰδεῶδη εὐγενικά. Στὴν ἀγροτιὰ θὰ μπορῇ πάντοτε ἡ πατρίδα καὶ χτὲς καὶ σήμερα καὶ αὔριο νὰ στηρίξη τὸ μέλλον της. Σκεφθῆτε τί θὰ γινόταν ἂν εἴχαν τὴ δύναμη ν' ἀποφασίσουν οἱ ἀγρότες νὰ σταματήσουν νὰ ἐφοδιάσουν τὴν ἀγορὰ μὲ τὰ προϊόντα τους, ἔστω καὶ γιὰ λίγες ἡμέρες. Ὁ ἀντίκτυπος ἀμέσως στὴ ζωή μας. Ἡ προσφορά τους ἀνάγεται στὸ εἶναι μας, στὴν ὕπαρξή μας.

Δέν μπορεῖ βέβαια νὰ ἀμφισβητήση ὅτι ἡ πολιτεία ἀπὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀναγνώριση τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀγροτικῆς τάξης, στράφηκε τὰ τελευταῖα χρόνια πρὸς τὴν ὕ[illegible] καὶ τὸν ἀγρότη.

Αὐτὸ μαρτυροῦν τοὐλάχιστον τὰ πολλὰ παραγωγικὰ ἔργα ποὺ γίνονται σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἡ σημασία τους εἶναι μεγάλη, διότι τὰ παραγωγικὰ ἔργα θὰ ἀνεβάσουν [illegible]λότερα τὴν ἐκπολιτιστικὴ στάθμη τῶν ἀγροτῶν. Ἡ αὔξηση τοῦ εἰσοδήματος ἐν συνδυασμῷ πάντοτε καὶ μέ μιὰ γενναία προστασία τῶν γεωργικῶν προϊόντων θὰ ἀνακουφίσουν. Πόση εὐχαρίστηση πρέπει νὰ νοιώθουμε μέσα στὴν ψυχή μας, ὅταν προσφέρομε κάτι γιὰ τὸν ἀγρότη.

Καὶ ὅσα κι' ἂν τοὺς προσφέρουμε θὰ εἶναι πάντα λίγα πολὺ λίγα, ἔναντι στὶς θυσίες ποὺ κάνεις πάντα γιὰ μᾶς.

Ἂς στρέψουμε λοιπὸν ὅλοι Κοινωνία καὶ Πολιτεία περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν στυλοβάτη τοῦ ἔθνικοῦ μας οἰκοδομήματος, τὴν σπονδυλικὴ στήλη τῆς Ἑλλάδα καὶ τὴν στροφὴν αὐτὴν ποὺ ἡ ἀναλαμπὴ της ἄρχισε νὰ διαφαίνεται στὸν ὁρίζοντα μὲ τὰ ἐκτελούμενα ἔργα πρέπει νὰ τὴν χειροκροτήσουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὅσοι ἀγαποῦνε τὴν Ἑλλάδα.

Διότι Ἑλλάς καὶ ἀγροτικὴ τάξις εἶναι ἔνιοι ταυτόσημοι.

«ΘΕΣΠΡΩΤΟΣ»

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΜΟΥΡΓΚΑΝΑΣ

Μὲ ἐπισημότητα ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος ἡ ἐπέτειος τῆς μάχης τῆς Μουργκάνας καὶ τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσιμμοριτισμοῦ εἰς Τσαμαντᾶ. Παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τίτος, ὁ Νομάρχης κ. Τσιρκινίδης, ὁ στρατηγὸς κ. Καραγιάννης, ὁ βουλευτὴς κ. Ἀθανασάκος, ὁ Δ)ντὴς Τάγματος Φιλιατῶν κ. Σκάρας ὡς καὶ ἅπασαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ τῶν πέριξ χωρίων.

Ἐγένετο δοξολογία καὶ τρισάγιον πρὸ τοῦ ἡρώου καὶ κατετέθησαν στέφανοι. Ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῶν ἐφέδρων πολεμιστῶν κ. Γῶγος ὅστις δι' ἐμπνευσμένης ὁμιλίας ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς μάχης τῆς Μουργκάνας. Κατὰ τὸ παρατεθὲν ἐκ μέρους τῆς κοινότητος γεῦμα ὡμίλησαν ἐπίσης δι' ὀλίγων ὁ Νομάρχης, ὁ στρατηγὸς, ὁ κ. Ἀθανασάκος ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Τσαμαντᾶ κ. Γκανᾶς καὶ τέλος ὁ Σεβασμιώτατος ὅστις ἔκλεισε τὴν ἑορτήν.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Μᾶς κατηγγέλθησαν ὅτι εἰς τὴν Κοινότητα Πλαταριᾶς συμβαίνουν πράγματα τὰ ὁποῖα ἀπτονται καὶ αὐτοῦ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀκόμα. Οὕτω συγκεκριμένα ὁ κτηνοτρόφος Βαλάκος Φώτιος ἐκ Ζαγορίου χωρὶς νὰ εἶναι κὰν δημότης, ὡς μᾶς πληροφοροῦν, βόσκει εἰς τὰς κοινοτικὰς βοσκὰς τὰ 250 πρόβατά του ἐνῶ ὁ τόπος μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπαρκεῖ διὰ τὴν βόσκησιν τῶν ζώων τῶν κατοίκων Πλαταριᾶς, φορολογεῖται δὲ μόνον διὰ τὰ 100 πρόβατα ὡς ἑτερodημότης καὶ διὰ τὰ ὑπόλοιπα 150 ὡς δημότης. Ἐξ ἀφορμῆς τούτων ὑπεβλήθη καὶ αἴτησις 40 καὶ πλέον κατοίκων εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος πρὸς τοὺς ὁποίους ἐθεώρησαν σκόπιμον νὰ μὴν ἀπαιτήσουν κὰν οἱ διοικοῦντες τὴν κοινότητα ταύτην. Ἀλλὰ καὶ μίαν ἔκτασιν δενδροφυτευμένην τὴν ὁποίαν εἶχον καθορίσει ὡς νεκράν ζώνην, ἐνοικίασαν γιὰ βοσκὴν ἀντὶ δραχμῶν 2.500 εἰς τὸν ἀνωτέρω κτηνοτρόφον ἐνῶ οἱ κάτοικοι ὁσάκις ἐξ ἀμελείας εἰσήρχοντο τὰ ζῶα τον εἰς τὴν ζώνην αὐτὴν ἐμηνύοντο. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὴν ἔκτασιν αὐτὴν ἐζήτησαν οἱ κτηνοτρόφοι τῆς Κοινότητος νὰ τὴν ἐνοικιάσουν καὶ δὲν τοὺς παρεχωρήθη προτιμηθέντων τῶν ξένων. Καὶ ἐρωτοῦν οἱ κάτοικοι, κατετέθη τοὐλάχιστον τὸ εἰσπαρχθὲν ἐνοίκιον εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Κοινότητος;

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω νομίζομεν ὅτι ὁ κ. Νομάρχης πρέπει νὰ ἐπέμβῃ καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν διαπιστώσει ὅτι τὰ καταγγελλόμενα ἔχουσιν ἀληθείας νὰ ἐπιβάλῃ τὰς νομίμους κυρώσεις καθ' ὅσον ὁ λαὸς ἀναδείξας τοὺς ἄρχοντάς του δὲν νομίζομεν ὅτι ἔδωσε εἰς τούτους καὶ δικτατορικὰ δικαιώματα.

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

Τὸ πρακτορεῖον Ἰωαννίνων ἐκ τοῦ ὁποίου πρακτορεύονται ὅλα τὰ δρομολόγια μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς Θεσπρωτίας, στεγάζεται ὡς γνωστὸν εἰς ἕνα ἐντελῶς ἀκατάλληλον χῶρον (οἴκημα ἔναντι τῆς παλαιᾶς Ζωσιμαίας Σχολῆς) προδιδὸν ὄψιν ἀχουρίου καὶ λίαν ἐπικινδύνου εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἐπειδὴ τὸ πρακτορεῖον τοῦτο δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνο τοὺς Ἠπειρῶτας ἀλλὰ καὶ ξένους τουριστας νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπη νὰ ἐξευρεθῇ ἄλλο καταλληλότερο, διότι τὸ ὑπάρχον ἤδη ἐκθέτει ἀνεπανορθώτως εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων τόσον τὴν Ἤπειρον, ὅσον καὶ τὴν χώραν γενικώτερον καὶ τὸ ΚΤΕΛ Ἰωαννίνων νομίζομεν ὅτι, δὲν πράττει καλῶς ἀγνοοῦν τὴν πραγματικότητα ταύτην.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Ἀπὸ τῆς 9 - 11 τρέχοντος ἔλαβον χώραν εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ζωσιμαίας Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος συγκληθέντος 5ου περιφερειακοῦ συνεδρίου.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον παρέστησαν οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθέντες ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος ὡς καὶ ἐκ προσώπου τῶν Νομῶν Ἠπείρου Κερκύρας καὶ Λευκάδος καὶ βουλευταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ βουλευτὴς ἡμᾶς κ. Ἀθανασάκος.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐψάλη ἁγιασμὸς συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἰωαννίνων, Ἄρτης, Πρεβέζης καὶ Κερκύρας κ. κ. Σεραφείμ, Ἰγνατίου, Στυλιανοῦ καὶ Μεθοδίου.

Τοῦ συνεδρίου προήδρευσεν ὁ ἐπιθεωρητὴς Διοικήσεως κ. Βασιλειάδης καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἐχαιρέτησεν τοῦτο ὁ Δήμαρχος Ἰωαννίνων κ. Γρηγόριος Σακκᾶς.

Ἐκ Θεσπρωτίας μετέσχον ὁ Νομάρχης κ. Τσιρκινίδης μετὰ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ δήμαρχοι Ἡγουμενίτσης, Φιλιατῶν καὶ Παραμυθίας κ. κ. Πιτούλης, Σπανόπουλος καὶ Ρίγκας, οἱ νομαρχιακοὶ σύμβολοι κ. κ. Σαλούκας καὶ Ντᾶης, οἱ πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων κ. κ. Λ. Μήτσικας Μαλουνίου, Ἠλ. Ἀλεξίου Σαγιάδος, Βέτος Κεραμίτσης, Βρακᾶς Ἀγ. Νικολάου, Νάστος Κάτω Ξεχώρου, Εὐστρ. Βρύσης Γραικοχωρίου, Δ. Μήτσιος Ἀγ. Βλασίου Γ. Φράγκος Καστρίου, Γρ. Πετρίδης Ν. Σελευκείας, Μ. Γεωργιάδης Μαυρουδίου, Λ. Ἀναστασίου Πλαταριᾶς, Ν. Γκιόξης Καρβουναρίου, Παπαδόπουλος Ζερβοχωρίου, Ἀντώνιος Τσώνης Ξηρολόφου, Δ. Παπαγεωργίου Καλλιθέας - Σουλίου, Χρ. Νικολάου Μαργαριτίου, Δ. Ξανθόπουλος Πέρδικας, Κων. Γκαρμπέλας Μαζαρακιᾶς, καὶ οἱ κοινοτικοὶ γραμματεῖς Ξηρολόφου καὶ Καρβουναρίου κ. κ. Γ. Παπαδόπουλος καὶ Ἀπ. Καραγιάννης.

Σκοπὸς τοῦ συνεδρίου ἦτο ἡ μετάδοσις τοῦ πνεύματος τῆς κοινοτικῆς ἀναπτύξεως ὡς ἰδέας καὶ ὡς συστήματος ἐν συνδυασμῷ πάντοτε μὲ τὰς παρεχομένας ἐκ μέρους τοῦ κράτους δυνατότητας πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Εἰς τὸ συνέδριον ὡμίλησαν πολλοὶ ὁμιληταὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος καὶ ἀγέπτυξαν τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν κοινοτικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ὕπαιθρον γενικὰ, τὰ δὲ πορίσματα τὰ ὁποῖα ἐξήχθησαν ἐκ τῆς τριημέρου συζητήσεως διατυπωθέντα ἤδη θὰ ὑποβληθῶσιν ἁρμοδίως διὰ τὴν ἀνάλογον ἐφαρμογήν των.

Εἰς τὸ συνέδριον ἐξέφρασαν τὰς ἀπόψεις των καὶ οἱ Νομαρχιακοὶ σύμβουλοι κ. κ. Σαλούκας καὶ Ντᾶης καθὼς καὶ ὁ τμηματάρχης Γεωργικῶν ἐφαρμογῶν κ. Μαυρογιῶργος.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου ἐτερματίσθησαν μετὰ τριήμερον τὴν τελευταίαν δὲ ἡμέραν οἱ ἐκ προσώπου τῶν διαφόρων Νομῶν μετέβησαν καὶ εἰς Κόνιτσαν ὅπου ἐπεσκέφθησαν διάφορα ἐκτελούμενα ἔργα.

Οὕτω ἔληξε τὸ συνέδριον αὐτὸ τὸ ὁποῖον μποροῦμε νὰ εἴπωμεν ὅτι πολλὰ ὠφέλησε τοὺς παραστάντας καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τὸν τόπον ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ συνέδρια αὐτὰ ἀναμένει νὰ προκύψουν θετικὰ ἀποτελέσματα ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ λαοῦ ὅστις ἀναμένει τὰ ἐξαγόμενα ἑκάστοτε εἰς τοιαῦτα συνέδρια πορίσματα καὶ συμπεράσματα νὰ μὴν μείνουν μόνον εἰς τὰ χαρτιὰ ἀλλὰ καὶ νὰ πραγματοποιοῦνται, διὰ τῆς διαθέσεως τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων καὶ ἄλλων μέσων.

Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων

Μία μεγάλη κοινωνικὴ πληγὴ ποὺ πρέπει νὰ θεραπευθῇ

Β΄

Τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον μέ τὰς ἐκδηλώσεις του, ἡ κοινωνία μὲ τὰς πολλὰς ἐπιδράσεις της, ὁ τύπος μὲ τὰς ἐξάλλους φωτογραφίας καὶ τρομακτικὰς περιγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων καὶ ὁ κινηματογράφος ποὺ ὡρισμένοι τὸ ὠνόμασαν ἐγκληματικὴ σχολὴ τῶν νέων εἶναι οἱ βασικοὶ καὶ σπουδαῖοι παράγοντες ποὺ μὲ τὰς δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ὁδηγοῦν τοὺς νέους στὴν ἐγκληματικότητα.

Τί πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ;

Τὸ παραστρατημένο παιδὶ τὸ σώζει ἡ ἔγκαιρος διάγνωσις. Ἡ γνῶσις ὅμως τῆς παιδικῆς ψυχῆς δὲν εἶναι εὔκολος. Οἱ γονεῖς οἱ κηδεμόνες, οἱ διδάσκαλοι καὶ ὅσοι κατὰ κάποιον τρόπον ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ μέλλον τῶν νέων ἔχουν χρέος νὰ προσέξουν εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος.

Εἶναι κατὰ πολὺ σημαντικώτερο νὰ προληφθῇ ἐγκαίρως ὁ σχηματισμὸς κακῶν ἕξεων παρὰ νὰ ἐπιζητεῖται ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ καταπολέμησις. Οἱ ἀνήλικοι ποὺ βρίσκονται σὲ ἠθικὸ κίνδυνο, τὰ νόθα, τὰ ἄπορα τὰ ἐγκαταλελειμένα παιδιὰ εὔκολα παρασύρονται σὲ ἀδικοπραγίας. Δέν εἶναι ὅμως δύσκολον ν' ἀλλάξουν προσανατολισμὸν ἐὰν συναντήσουν κατανόηση, συμπαράσταση καὶ καθοδήγηση. Πρέπει ἀμέσως ν' ἀλλάξη περιβάλλον καὶ νὰ τοῦ καλλιεργηθοῦν ἐκεῖναι αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι θὰ τοῦ δώσουν τὴν δυνατότητα νὰ προσαρμοσθῇ στὴν πραγματικότητα καὶ νὰ τὸ κάνη ἄτομον ἐλεύθερον.

Ὅταν ἕνα παιδὶ παραστρατῇ σὴ δὲν εἶναι δύσκολον ν' ἀναμορφωθῇ, ἀρκεῖ νὰ βρεθοῦν τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸν δρόμον οὐτὸ, καὶ ὅταν ἀσφαλῶς γνωρίζομεν τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δοθοῦν αἱ νέαι κατευθύνσεις.

Ἕναν λαμπρὸν καὶ φωτεινὸν παράδειγμα ἀναμορφώσεως παραστρατημένων παιδιῶν, ἔχομε τὴν ἐνέργειαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὅταν εἰσήγαγε εἰς τὰς σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος μεγάλον ἀριθμὸν παραστρατημένων παιδιῶν, ποὺ εἶχον ἀκολουθήσει τὸν συμμοριτισμόν. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἦσαν βουτηγμένα εἰς τὸ ἔγκλημα. Ἀλλάξε ὅμως τὸ περιβάλλον, ὑπέστησαν ἀβίαστα καὶ ἐλεύθερα μιὰ διδασκαλία καὶ ἡ πατρικὴ στοργὴ ποὺ συνήντησαν ἐκεῖ συνετέλεσαν στὴν ἀλλαγὴ τοῦ ψυχικοῦ κόσμου. Ἀπέβαλλον τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀνεγνώρισαν τὸν ἐσφαλμένον δρόμον καὶ μετενόησαν εἰλικρινά. Ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς τέχνης ποὺ μόνοι τους διάλεξαν, πῆραν τὶς πρῶτες τεχνικὲς βάσεις καὶ ὕστερα ἀπὸ χρονικὸ διάστημα ἐπέστρεψαν στὰ χωριά τους ἐξαγνισμένοι ἀπὸ τὴν φθοροποιὸν δύναμιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἔγιναν μετέπειτα χρηστοὶ πολῖτες, τίμιοι ἐργατικοὶ καὶ πατριῶται ἄριστοι.

Καλλίτερα βέβαια εἶναι νὰ προλαμβάνομεν τὴν ἐκληματικότητα ὅπως συμβαίνει καὶ γιὰ κάθε κακό. Καὶ γιὰ τὴν πρόληψη ὑπάρχουν στὴν Εὐρώπη τὰ ἰατροπαιδαγωγικὰ καὶ ψυχοπαιδαγωγικὰ κέντρα, ὅπου εἰδικοὶ ἐπιστήμονες καὶ κοινωνικοὶ λειτουργοί, ἀνα-

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὴν 25ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην μ.μ. ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου «Φίλοι τῆς Χωροφυλακῆς» δίδεται εἰς τὸ Τουριστικὸν Ξενοδοχεῖον χορεσπερὶς αἱ εὐσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς εἰς Ἅγιον Γεώργιον (Ρίζανην).

Εἰς τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν τῶν φίλων τῆς Χωροφυλακῆς πρέπει ὅλοι νὰ συμπαρασταθῶμεν.

Τὰ προσφερόμενα ποτὰ ὑπὸ τοῦ τουριστικοῦ ξενοδοχείου θὰ εἶναι εἰς προσιτὰς τιμάς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἀδείας του ὁ Εἰσαγγελεὺς Πλημ. κ. Β. Τζαβέλλας καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησεν μὲ μηνιαίαν ἄδειαν ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Ἐμ. Σταυρακάκης μετὰ τῆς κυρίας του.

ΓΑΜΟΙ

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀποστόλου Μπουράζη μετὰ τῆς ἐκ Σίδερης δίδος Ἀγγελικῆς Στραβέλη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πάσχουσα ἐξ ἐπαράτου νάσου ἀπεβίωσεν τὴν 15ην τρέχοντος ἡ Οὐρανία σύζυγος τοῦ κ. Μιχαήλ Ζερβοῦ δημοτικοῦ συμβούλου τῆς πολίς μας. Ἡ μεταστᾶσα ἦτο ὑπόδειγμα ἀρετῆς, μετέχουσα δὲ διαφόρων φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων τῆς πόλεως ἀνέπτυξε ἐξαίρετον κοινωνικὴν δρᾶσιν.

Τὴν κηδείαν της παρηκολούθη σε σύσσωμος ἡ κοινωνία τῆς πόλεώς μας παρ' ἧς ἔχαιρε μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης.

Ἡ ἐφημερὶς μας μετέχουσα εἰς τὸ πένθος τῆς οἰκογενείας Ζερβοῦ συλλυπεῖται ταύτην θερμῶς.

Ο κ. ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

Προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου ὁ μέχρι τοῦδε Μοίραρχος κ. Παντούλας μετετέθη εἰς Πρέβεζαν ἔνθα ἀνέλαβε τὴν Διοίκησιν τῆς Χωρ)κῆς.

Ὁ κ. Παντούλας ὑπηρέτησεν τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ εἰς Παραμυθίαν καὶ ἀφῆκεν ἀρίστας ἐν τυπώσει ἐκ τῆς καθ' ὅλου πολιτείας του καὶ ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸ καθῆκον, πιστεύομεν δὲ ὅτι μὲ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον θὰ ἐργασθῇ καὶ εἰς τὴν νέαν θέσιν πρὸς τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ σώματος ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται.

ζητοῦν τὰ αἴτια ποὺ προκαλοῦν τὶς ψυχικὲς διαταραχὲς καὶ ἀνωμαλίες καὶ παρακολουθοῦν τὴν ψυχικὴ ἐξέλιξη τοῦ παιδιοῦ. Σὲ εἰδικὸ συμβουλευτικὸ ἱδρυμα προσπαθοῦν νὰ συμβουλέψουν τὴν μητέρα νὰ συνεργασθῇ μαζί τους ὥστε νὰ μετατρέψουν εὔκολα τὸ ἀντικανονικὸ συναίσθημα τοῦ παιδιοῦ σὲ ἠθικὸ ἐλατήριο καὶ προσανατολισμό.

Πάνω σ' αὐτὸ γίνεται καὶ στὴν πατρίδα μας μιὰ ὑποτυπώδης ἐργασία στὶς ἀναμορφωτικὲς σχολὲς Κορυδαλοῦ καὶ Ἀμπελοκήπων.

Τὰ δικαστήρια μὲ τὴν τριπλῆ ἰδιότητά τους —θεραπευτική, ἀναμορφωτική, καταστολτική— προσφέρουν σπουδαία ὑπηρεσία στὸν τομέα τῆς ἠθικῆς προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν παραστρατημένων παιδιῶν.

Ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῆς ἠθικῆς περισυλλογῆς τῶν παραστρατημένων, δὲν εἶναι μιὰ ἁπλῆ φιλανθρωπικὴ ἐκδήλωσις, ἀλλὰ μέσον ἀμύνης τῆς Κοινωνίας ἐναντίον μιᾶς μάστιγος ποὺ ἀπειλεῖ τὸν ἠθικὸν πολιτισμὸν τῆς χώρας.

Εἰς τὴν ἐποχήν μας, ἐποχὴν μεγάλων τεχνικῶν ἐξελίξεων καὶ ραγδαίων μεταβολῶν εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ ἀγωγὴ καὶ γενικῶς τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ στηριχθῇ εἰς σταθεροὺς προσανατολισμούς, ἀπορρέοντας ἀπὸ τὰς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς ἱκανότητάς του, καὶ διαπνεδμενος ἀπὸ μίαν βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὰς ὑπερόχους ἀρχὰς τοῦ Ἑλληνοχριστιανοῦ πολιτισμοῦ.

Ἂς βοηθήσωμε ὅλοι ἀπ' ὁποιαδήποτε θέση κι' ἂν εὑρισκώμαστε εἰς τὴν προλήψιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καὶ θὰ ἔχωμεν ὑπερηφάνεια ὅτι κάτι προσφέραμε στὴν Πατρίδα καὶ τὴν Κοινωνία.

Τὸ θέμα εἶναι πολυπτυχο καὶ ὁ χῶρος μιᾶς ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος δὲν ἐπιτρέπει τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν. Ἂς ἀποτελέση ὅμως κίνητρον καλὸν διὰ τὴν στροφὴν τῆς Κοινωνίας καὶ Πολιτείας πρὸς τὸ παιδί, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν συνέχειάν μας καὶ τὴν Κοινωνίαν τῆς αὔριον.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΤΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ὁμάδας Ἑλλήνων Ἀνταρτῶν Ε.Ο.Ε.Α. (Ν. Ζέρβα) καὶ τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία δὲν ἀνεγνωρίσθη μέχρι σήμερον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, ὅπως μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1960 ὑποβάλλουν εἰς τὸν Σύλλογον Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως Ν. Θεσπρωτίας δικαιολογητικὰ ἤτοι ἀπολυτήριον Ε.Ο.Ε.Α. δίπλωμα ἀπονομῆς μεταλλίου, ἀντίγραφον προαγωγῆς κ.λ.π. προκειμένου ὁ Σύλλογος νὰ ὑποβάλη ταῦτα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 7 Ν. Δ. 4089) 1960 πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Παρερχομένης τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης προθεσμίας οὐδεὶς θὰ δύναται νὰ ὑποβάλη δικαιολογητικὰ πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ εἰς τὰς ΕΟΕΑ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου
ΓΕΩΡΓ. Ι. ΠΑΠΠΑΣ

Π. Ι. Κ. Π. Α.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Παράρτημα Π.Ι.Κ.Π.Α. Ἡγουμενίτσης, προκηρύσσει προφορικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν Ἐργολάβων προμηθευτῶν τῶν κάτωθι εἰδῶν, ἀναγκαιούντων αὐτῷ, κατὰ τὴν ἀπὸ 1—10—60 ἕως 30—6—61 χρονικὴν περίοδον λειτουργίας τῆς Εἰδικῆς Ἑστίας.

1) Εἰδῶν Παντοπωλείου.
2) Ὀπωρολαχανικῶν .
3) Καυσοξύλων
4) Κρέατος καὶ κυμᾶ
5) Εἰδῶν καθαριότητος

Καὶ 6) Διὰ τὴν ἀνάδειξιν μειοδότου ἀρτοποιοῦ διὰ τὴν πλήρη ἀρτοποίησιν ἀλεύρων.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 26ην)9)1960 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 μ. εἰς τὰ ἐν Ἡγουμενίτσῃ Γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι, προσερχόμενοι, δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς Διακηρύξεως.

Ὁ Πρόεδρος
Β. ΠΙΤΟΤΛΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΟΜ)ΝΙΚΟΤ

Ἀριθμ. Πρωτ. 3462

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Νομ)κὸς Θεσπρωτίας διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐκπτώσεως ἄνευ ὁρίου ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν συμπληρώσεως διοικητηρίου Ἡγουμενίτσης, προϋπολογισμοῦ δραχ. 120.000

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν τὴν 8ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1960 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12ην μ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ.Ε.Α. τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρίζεται 6% ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἅπαντα τὰ σχετικὰ τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶν κατατεθειμένα παρ' ἡμῖν ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν.

Ὁ Νομ)κὸς Θεσπρωτίας
κ. α. α.
Π. ΠΑΠΑΣΑΒΒΑΣ
Μηχανικὸς Δ. Ε. ἐπὶ 5ω β.

Ἀντιπρόσωπος εἰς Ἀθήνας
ΕΤΑΓ. Π. ΚΑΛΦΕΛΗΣ
Πατησίων 126 Τηλ. 817.021

ΠΟΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον ἐντὸς τῆς πόλεως Ἡγουμενίτσης καὶ εἰς κεντρικὸν σημεῖον εἰς τιμὴν εὐκαιρίας.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ζώη Δαφγιᾶ.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Μιὰ γυναῖκα παντρεύτηκε κάποιον μὲ προξενειά. Δὲν τὸν ἀγάπησε οὔτε ἐκεῖνος. τὴν ἀγάπησε. Κάθε πρωῒ τὴν ὑποχρέωνε νὰ σηκώνεται στὶς 5 καὶ νὰ τοῦ σερβίρη τὸ πρόγευμά του στὶς 6 ἀκριβῶς. Ἤτανε πραγματικὰ δούλη του καὶ ὄχι γυναῖκα του. Ἤτανε πολὺ δύσκολο νὰ εὐχαριστήση τὸν ἄνδρα της. Ἐπὶ τέλους πέθανε ὁ ἄντρας Μετὰ ἀπὸ λίγα χρόνια ξαναπαντρεύτηκε ἡ γυναῖκα, ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορὰ μὲ ἄνδρα ποὺ ἀγάπησε καὶ ποὺ τὴν ἀγάπησε. Μιὰ μέρα ἐνῶ τακτοποιοῦσε τὴν ντουλάπα της ἀνεκάλυψε μερικὰ παλὰ χαρτιὰ καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἕνα ποὺ εἶχε γραμμένους τοὺς αὐστηροὺς κανονισμοὺς τοῦ πρώτου της συζύγου. Τοὺς διάβασε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον: «Νὰ ξυπνᾶς στὶς 5 καὶ νὰ μοῦ σερβίρης τὸ πρόγευμά μου στὶς 6 κ.λ.π. Σταμάτησε γιὰ νὰ σκεφθῇ λιγάκι. Στὴν πραγματικότητα ὅ,τι ἔκαμνε γιὰ τὸν πρῶτο της ἄνδρα, ἔκαμνε καὶ γιὰ τὸ δεύτερο. Ἀλλὰ τὰ ἐλατήρια ἦταν διαφορετικά. Ὅ,τι ἔκαμνε γιὰ τὸν πρῶτο, τὸ ἔκαμε γιατὶ τῆς ἐπεβάλετο νὰ τὸ κάμη, καὶ ἐπὶ πλέον ἐφοβεῖτο τὶς συνέπειες. Ἀλλ' ὅτι ἔκαμνε γιὰ τὸν δεύτερο ἦταν ἐξ ἀγάπης καὶ γι' αὐτὸ δὲν τῆς ἦτο ἀγγαρεία, ἀλ' εὐχαρίστησις.

Ἔτσι εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ προσπαθεῖ νὰ κάμνη τοῦτο κι' ἐκεῖνο γιὰ τὸν Θεό, ὅταν τὸ αἰσθάνεται ὡς ὑποχρέωσι. Φοβᾶται τὶς συνέπειες— μήπως ὁ Θεὸς ὀργισθῇ κι' ἐξαπολύση τὴν ὀργή Του ἐπάνω του. Ἔτσι ἦταν οἱ περισσότεροι τῶν Ἑβραίων. Ὅ,τι ἔκαμναν, τὸ ἔκαμναν ἀπὸ ὑποχρέωσι καὶ ἀπὸ φόβο.

Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς ποὺ λεγόμαστε Χριστιανοὶ ἔτσι δὲν εἴμαστε; Κάμνουμε ὡρισμένα πράγματα πολλὲς φορὲς μηχανικὰ καὶ νομίζουμε πὼς ὑποχρεώνουμε τὸν Θεό. Ἀνάβουμε κανένα κερὶ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό, πηγαίνουμε στὴν ἐκκλησία δίδουμε καμμιὰ δραχμὴ σὲ κανένα ζητιάνο κλπ. Ὅλα αὐτὰ εἶναι θαυμάσια. Εἶναι ὅμως ἱκανὰ νὰ εὐχαριστήσουν ἀπόλυτα τὴν καρδιὰ τοῦ Θεοῦ;

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφοντας στοὺς Γαλάτας ποὺ ἦταν φαίνεται παντρεμένοι μὲ τὸν νόμον καὶ τὰ ἔργα, τοὺς λέγει: «Ἐξεύροντες ὅτι δὲν δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου εἰμὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστόν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐχὶ ἐξ ἔργων νόμου, διότι δὲν θέλει δικαιωθῇ ἐξ ἔργων νόμου οὐδεὶς ἄνθρωπος» (Γαλάτας 6΄ 16). Εἶχε ἡ ζωὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τόσο συνταυτισθῇ μὲ τὸν Χριστὸν ποὺ ἐν συνεχείᾳ ἔκαμε τὴν ἑξῆς σπουδαία δήλωσι: «Μετὰ τοῦ Χριστοῦ συνεσταυρώθην· ζῶ δὲ οὐχὶ πλέον ἐγώ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν ἐμοὶ καθ' ὅ δὲ τὼρα ζῶ ἐν σαρκὶ, ζῶ ἐν τῇ πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις μὲ ἠγάπησε καὶ παρὲ δωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ» (Γαλάτας 6΄ 20).

Ἡ σταύρωσις τοῦ Χριστοῦ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης Του γιὰ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους. Ἦταν ἡ θυσία τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης Του. Κάποτε οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ζήτησαν νὰ σκοτώσουν ἕναν ἀπὸ τοὺς ἄρχοντάς των, τοῦ ὁποίου ὁ δοῦλος ἦτο τόσο πιστὸς καὶ ἀγαποῦσε τὸν κύριόν του, ποὺ ἀποφάσισε νὰ κάμη ὅ,τι δήποτε γιὰ νὰ τὸν σώση. Ντύθηκε μὲ τὰ μεγαλοπρεπῆ ροῦχα τοῦ Κυρίου του καὶ μετεμφιέσθη τόσο τεχνιέντως ὥστε νὰ τὸν πάρουν γιὰ τὸν κύριόν του. Τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν σκότωσαν. Ὕστερα ὁ διασωθεὶς κύριός του ἀνήγειρε ἕνα θαυμάσιον ἄγαλμα εἰς μνήμην ἐκείνου ποὺ διέσωσε τὴ ζωή του. Αὐτὸ ἔκαμε καὶ ὁ Χριστός. Ἐνανθρώπισε ἀπὸ Θεὸς ποὺ ἦταν γιὰ νὰ μπορεση νὰ σταυρωθῇ.

Κι' ἐμεῖς πρέπει νὰ μετὰ βληθοῦμε σὲ κάτι ἄλλο ἀπὸ ἁμαρτωλοὶ ἄνθρωποι ποὺ εἴμαστε γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ποῦμε ὅτι σταυρωθήκαμε μὲ τὸν Χριστόν. Ὅπως ἔπρεπε ἐκεῖνος νὰ γίνη ἄνθρωπος σὰν κι' ἐμᾶς γιὰ νὰ σταυρωθῇ, ἔτσι κι ἐμεις πρέπει νὰ γίνουμε Χριστιανοὶ γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ συσταυρωθοῦμε μαζί Του. Ὅταν δὲ λέγω ὅτι πρέπει νὰ γίνουμε Χριστιανοί, ἐννοῶ ὄχι μὲ τ' ὄνομα μόνον ἀλλὰ νὰ δεχθοῦμε μὲ εἰλικρίνεια καὶ πιστὶ τὸν Χριστὸν ὡς προσωπικὸ Σωτῆρα μας.

Ἄμα καὶ σὺ ἀποκτήσης τὴ θεία οὐτὴ φύσι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀναγεννηθῆς πρέπει νὰ ξεύρης ὅτι ὁ κόσμος θὰ σταυρώση κι' ἐσένα.

Μιὰ πλούσια Βραχμάνα, ἐδέχθη τὸν Χριστὸν ὡς προσωπικὸν Σωτῆρα της καὶ προσεκλήθη στοὺς ἱεραποστόλους. Αὐτὸ ἐπροκάλεσε τὴν μῆνιν τῶν φίλων καὶ συγγενῶν της. Τὴν ἐθεώρησαν νεκρὰν ὡς πρὸς τὴν παλαιάν της θρησκείαν. Δὲν ἤθελαν νὰ τὴν ἀναγνωρίσουν πιὰ γιὰ συγγενῆ των. Ἀπεφάσισαν νὰ τὴν θάψουν συμβολικῶς κάμνοντας τὴν κηδεία της. Ἡ πιστεύσασα ὅμως γυναῖκα μὲ δάκρυα ἀπήντησε: «Ξεύρω ὅτι ὡς πρὸς ἐσάς εἶμαι νεκρή, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν Χριστὸν εἶμαι ζῶν τανῆ καὶ θὰ ζήσω γιὰ νὰ διακηρύξω στὸν λαὸν μου τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ». Οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς της τὴν ἐγκατέλειψαν. Ὅταν ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ βαπτισθῇ, χωρὶς φόβον ἐνώπιον μεγάλου πλήθου ἔψαλλε, «Κύριε Ἰησοῦ, δέχομαι πρόθυμα τὸν σταυρὸν Σου, νὰ ἐγκαταλείψω τὸ πᾶν καὶ νὰ Σὲ ἀκολουθήσω». Καὶ πραγματικὰ σύμφωνα μὲ τὴν Ἰνδικὴ συνήθεια γιὰ ὁποιονδήποτε ποὺ ἐγκατέλειπε τὸν Ἰνδουϊσμὸν διὰ τὸν Χριστόν, ἔκαμαν ἕνα ὁμοίωμά του, τὸ ἔκαιαν καὶ ἔθαβαν τὴ στάχτη μεταξὺ τῶν νεκρῶν. Ὁ ἄνδρας της ἔβαλε τὴ φωτιὰ στὸ ὁμοίωμα τὴν χωρίστηκε καὶ ἐνυμφεύθη ἄλλη. Συνεσταυρώθη μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἡ πιστὴ αὐτὴ γυναῖκα ὅπως καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιὰ μᾶς Τὸν ὡδήγησε στὸ σταυρὸ. Καὶ ἡ ἰδικὴ μας ἀγάπη γι' Αὐτὸν μιὰ καὶ Τὸν κάμουμε σωτῆρα μας θὰ μᾶς ἐπωμίση σταυρὸ. Δὲν μπορεῖ ἡ ἀγάπη νὰ μὴ θυσιάζη.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΡΤΕΡΙΟΤ

Ἀριθμ. Πρωτ. 558

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος Καρτερίου διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 23ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1960 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Τ.Τ.Δ.Κ. ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διαγωνισμὸς δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἡ ἐκτέλεσις ἔργου «Ἀποστραγγιστικὸν Κανέτας Καρτερίου». Προϋπολογισμοῦ δραχ. 70.000. Ὑπάρχουσα πίστωσις 40.000.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκτοὶ ἐργολάβοι πάσης φύσεως ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι παρέχοντες ἐγγύα καλῆς ἐκτελέσεως.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς 2.000 δραχ.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Κοινότητα καὶ Γραφεῖα Τ.Τ.Δ.Κ.

Ἐν Καρτερίῳ τῇ 29)8)1960

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

—Πρωτοβουλία τοῦ Διοικητοῦ Δ. Χ. Θεσπρωτίας κ. Ἀντωνίου ἐδόθη τὴν 1)9 κινηματογραφικὴ παράστασις αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Καστρίου.

Εἰς τὸν κ. Διοικητὴν καὶ τὸν εὐγενῶς προσφερθέντα ἐπιχειρηματίαν κ. Δάλλαν ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια.

—Ἀνεκινήθη καὶ ἄλλοτε τὸ ζήτημα τῆς Δημοτικῆς μουσικῆς καὶ πιστεύομε ὅτι θὰ εἶχε προωθηθῆ ἡ ὑπόθεσις.

Δυστυχῶς μετὰ μεγάλης λύπης διαπιστώνομεν ὅτι μέχρι σήμερον τίποτε δὲν ἔγινε.

—Ἐρωτήσαμεν τὸν κ. Κώσταν Μιχαηλίδην, ὡς τὸν πιὸ μορφωμένο καὶ πιὸ γλωσσικὰ καταρτισμένον ἀπ' ὅλους ἐπὶ τῆς γλωσσικῆς σημασίας τῶν λέξεων χώλανσις, ἰσχυριζόμενος ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιαύτη λέξις. Ὁ κ. Μιχαηλίδης εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἀπαντήση τὰ ἑξῆς:

Ὅτι ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ γλωσσικῆς διαφορᾶς —τί σχέσιν ἔχει, εἶπεν, ἐν προκειμένῳ ἡ γλωσσολογία, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν νόμων τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως— καὶ ὅτι ἐδῶ πρόκειται περὶ αὐτῶν τούτων τῶν λέξεων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν.

Ὅτι λέξις χώλανσις ὑπάρχει (ἐκ τοῦ ρήμ. χωλαίνω — κουτσαίνω), ὅπως ἀπὸ τὸ ἐκφαίνω, ἔκφανσις, ρύπανσις κ.λ.π. Ὅτι αἱ λέξεις χώλανσις, χώλαμα, χωλεία, χώλευμα, χώλωμα καὶ χώλωσις (μὲ ω) ὅλαι σημαίνουν τὴν χολότητα. Χόλωσις ὅμως (μὲ ο) δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει μόνον χόλος (χολὴ) = θυμός, μῖσος, χολώδης = ὀργίλος, θυμώδης καὶ χολόσκαμμα = χολόσκαυση, στενοχώρια, δυσαρέσκεια. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ λεξιθηροῦμεν καὶ νὰ χρησιμοποιοῦμε λέξεις δυσχρήστους ὄχι μόνον ὡς ἀπηρχαιωμένας, ἀλλὰ καὶ ὡς κακόηχους καὶ ξενιζούσας τώρα τὴν ἀκοήν μας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Οἰκονομίδης φορᾶται μὴ γνωρίζων ποῦθε πᾶν τὰ τέσσαρα παρ' ὅλον ποὺ θέλει νὰ ἐμφανίζεται ὡς μορφωμένος...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΡΤΕΡΙΟΤ

Ἀριθμ. Πρωτ. 593

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος Καρτερίου διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως ἡ ἀνάδειξις ἔργου λάθου μερικῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου ὑδρεύσεως Καρτερίου.

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Τ.Τ.Δ.Κ. Ν. Θεσπρωτίας τὴν 23ην Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ἡ ὑπ' ἀριθμ' 455)60 διακήρυξις μας.

Ἐν Καρτερίῳ τῇ 12—9—1960

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωροῦμεν καθῆκον νὰ εὐχαριστήσωμεν δημοσίᾳ τὸν φιλοπρόοδον κ. Νικόλαον Τσάκαν Διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου «Ἰωάννα» εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν ἀποστολὴν τριάκοντα βιβλίων διὰ τὴν σχολικὴν βιβλιοθήκην. Εὐχόμεθα τὸ παράδειγμά του νὰ τὸ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου
Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΗΣ

λανσις, ποὺ ἐτιτλοφόρησεν ἄρθρον του ὁ φίλος κ. Σαλούκας καὶ Χόλωσις ποὺ ὑποδεικνύει ὁ διευθυντὴς τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» ἀντὶ τῆς λέξεως χώλανσις, ἰσχυριζόμενος ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιαύτη λέξις. Ὁ κ. Μιχαηλίδης εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἀπαντήση τὰ ἑξῆς:

Ὅτι ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ γλωσσικῆς διαφορᾶς —τί σχέσιν ἔχει, εἶπεν, ἐν προκειμένῳ ἡ γλωσσολογία, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν νόμων τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως— καὶ ὅτι ἐδῶ πρόκειται περὶ αὐτῶν τούτων τῶν λέξεων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν.

Ὅτι λέξις χώλανσις ὑπάρχει (ἐκ τοῦ ρήμ. χωλαίνω — κουτσαίνω), ὅπως ἀπὸ τὸ ἐκφαίνω, ἔκφανσις, ρύπανσις κ.λ.π. Ὅτι αἱ λέξεις χώλανσις, χώλαμα, χωλεία, χώλευμα, χώλωμα καὶ χώλωσις (μὲ ω) ὅλαι σημαίνουν τὴν χολότητα. Χόλωσις ὅμως (μὲ ο) δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει μόνον χόλος (χολὴ) = θυμός, μῖσος, χολώδης = ὀργίλος, θυμώδης καὶ χολόσκαμμα = χολόσκαυση, στενοχώρια, δυσαρέσκεια. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ λεξιθηροῦμεν καὶ νὰ χρησιμοποιοῦμε λέξεις δυσχρήστους ὄχι μόνον ὡς ἀπηρχαιωμένας, ἀλλὰ καὶ ὡς κακόηχους καὶ ξενιζούσας τώρα τὴν ἀκοήν μας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Οἰκονομίδης φορᾶται μὴ γνωρίζων ποῦθε πᾶν τὰ τέσσαρα παρ' ὅλον ποὺ θέλει νὰ ἐμφανίζεται ὡς μορφωμένος...

ΑΙΔΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἅγιος Γεώργιος (Ρίζανη) προερχόμενοι ἐκ τῆς ἀλυτρώτου Βορείου Ἠπείρου ὑπέβαλον ψήφισμα εἰς τὴν Νομαρχίαν Θεσπρωτίας κοινοποιηθὲν καὶ εἰς ἄλλας ἀρχὰς διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδοκιμάζουν τὸ δημοσίευμα τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» κατὰ τοῦ Ἱεροκήρυκος τῆς Ι. Μητροπόλεως ὡς συκοφαντικὸν καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ἱερεὺς
ΑΘΑΝ. ΡΙΖΟΣ

ΤΟ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΕΙΝΑΙ ΘΕΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ

Μαζὶ μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐσωτέρων ἐλπίδων δι' ἓν καλύτερον μέλλον τῶν ἀτόμων ἀνακουφίζει τὴν κοινωνικὴν δυστυχίαν καὶ προάγει σπουδαίους πνευματικοὺς καὶ κοινωφελεῖς σκοπούς.

ΤΟ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Τὸ γνωρίζετε ὅλοι ἀπὸ καιρόν.
Τώρα σᾶς προσφέρει τὴν νέαν εὐκαιρίαν νὰ συμμετάσχετε εἰς τὰς κληρώσεις του.

Η ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ 52ας ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ 6-7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960